

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2024/2362

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2024/2362 van:

A., wonende te B.,

appellant, klager in eerste aanleg,

gemachtigde: C.,

tegen

D., arts maatschappij en gezondheid,

werkzaam te E., beklaagde in beide instanties,

gemachtigde: mr. E.E. Schmitt-Hoogeterp te Utrecht.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klager - heeft op 13 december 2023 bij het Regionaal Tuchtcollege te Amsterdam en op 9 januari 2024 ontvangen door het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen D. - hierna de arts maatschappij en gezondheid - een klacht ingediend. Bij beslissing van 2 februari 2024, onder nummer Z2023/6709, heeft de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De arts maatschappij en gezondheid heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is op de terechtzitting van 14 oktober 2024 behandeld. Daar waren aanwezig klager, bijgestaan door zijn gemachtigde, en de arts maatschappij en gezondheid, bijgestaan door haar gemachtigde.

Klager en C. hebben de standpunten van klager en mr. Schmitt-Hoogeterp heeft de standpunten van de arts maatschappij en gezondheid toegelicht aan de hand van spreek aantekeningen die aan het Centraal Tuchtcollege zijn overgelegd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing de volgende feiten en overwegingen ten grondslag gelegd.

“2. DE OVERWEGINGEN

Klager heeft een klacht ingediend tegen aangeklaagde over het aan klager gegeven advies zich te laten vaccineren met een coronaprik.

Uit artikel 47, eerste lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) volgt dat een arts is onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die die beroepsbeoefenaar in die hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van degene, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of zijn bijstand is ingeroepen (eerste tuchtnorm) en enig ander handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt (tweede tuchtnorm).

Klager onderbouwt zijn klacht met bijlagen waaruit de voorzitter afleidt dat hij kritiek heeft op het aangeboden vaccin, namelijk een vernieuwd mRNA-vaccin. De aangeklaagde heeft de uitnodigingsbrief ondertekend waarin klager een coronaprik

wordt aangeboden ter bescherming tegen het coronavirus.

In de periode waarover de klacht gaat was sprake van een landelijk vaccinatieprogramma gelet op de coronapandemie (Covid-19). Aangeklaagde heeft, in haar hoedanigheid van medisch programmamanager coronavaccinatie, de brief vanuit het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) ondertekend waarin een coronaprik aan klager werd aangeboden.

De voorzitter is van oordeel dat met de ondertekening van die brief nog geen sprake is van het verlenen van bijstand aan de gezondheidstoestand van klager. Het is alleen een uitnodigingsbrief waarmee klager een coronaprik wordt aangeboden. De keuze of hij daarvan gebruik maakt is aan klager zelf. Daarmee valt het handelen niet onder de eerste tuchtnorm.

De voorzitter is verder van oordeel dat de arts ook niet in strijd heeft gehandeld met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt, de zogenoemde tweede tuchtnorm.

Het ondertekenen van deze uitnodigingsbrief, waarin staat vermeld dat het vernieuwde mRNA-vaccin beschikbaar is voor klager, kan de arts niet persoonlijk tuchtrechtelijk verweten worden. Zij heeft in opdracht van het RIVM, als medisch programmamanager, de brief ondertekend. In het landelijk beleid is de keuze gemaakt welke personen voor de diverse vaccins in aanmerking kwamen. De keuze voor de vaccins lag niet bij de arts en daarvoor kan de arts niet tuchtrechtelijk verantwoordelijk worden gehouden.

Daarom is de voorzitter van oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is.”.

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de overwegingen die het Regionaal Tuchtcollege heeft weergegeven. Deze weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende, bestreden.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 Klager is het niet eens met de ongegrondverklaring van de klacht. Klager heeft daarom de beoordeling van zijn klacht in volle omvang ter beoordeling van het Centraal Tuchtcollege voorgelegd.

4.2 De arts maatschappij en gezondheid heeft verweer gevoerd. De arts heeft primair betoogd dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht, omdat het handelen dat de arts maatschappij en gezondheid wordt verweten niet valt onder de reikwijdte van de Wet BIG. Subsidiair heeft de arts maatschappij en gezondheid aangevoerd dat zij niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, zodat het beroep dient te worden verworpen.

4.3 Het Centraal Tuchtcollege zal eerst - dus nog voordat het beroep van klager inhoudelijk kan worden behandeld - beoordelen of klager in zijn klacht wel kan worden ontvangen.

4.4 Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht en zal dat hierna uitleggen.

4.5 Klager verwijt de arts maatschappij en gezondheid dat zij, met het ondertekenen van de (standaard) uitnodigingsbrief om een coronavaccinatie te halen, klager heeft geadviseerd zich te vaccineren met een coronaprik. Klager kan zich niet vinden in het vaccinatieprogramma van de rijksoverheid ter bestrijding van het coronavirus en heeft deze vaccinatie daarom niet genomen.

4.6 Vast staat dat tussen klager en de arts maatschappij en gezondheid geen sprake was/is van een individuele arts patiëntrelatie. De klacht gaat over het handelen van de arts maatschappij en gezondheid in haar hoedanigheid van medisch

programmamanager bij het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). Onder deze omstandigheden is de eerste tuchtnorm, neergelegd in artikel 47, eerste lid, onder a, van de Wet BIG, niet van toepassing.

4.7 Het Centraal Tuchtcollege dient daarom te beoordelen of het handelen waarover wordt geklaagd wel valt onder de tweede tuchtnorm, neergelegd in artikel 47, eerste lid, onder b, van de Wet BIG.

Daarvoor is volgens vaste jurisprudentie vereist dat de verweten gedragingen voldoende weerslag hebben op de individuele gezondheidszorg. Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Wet BIG moet onder dit laatste worden verstaan: zorg die rechtstreeks betrekking heeft op een persoon en ertoe strekt diens gezondheid te bevorderen of te bewaken.

4.8 De arts maatschappij en gezondheid heeft in haar verweerschrift betoogd dat haar functie als medisch programmamanager zich laat samenvatten tot het samenbrengen van wetenschappelijke kennis ten behoeve van het vaccinatieprogramma en vanuit die kennis bijdragen aan de uitvoering van het vaccinatieprogramma. Verweester is als arts maatschappij en gezondheid werkzaam bij het RIVM en geeft verdere uitvoering dan wel opvolging aan adviezen van de Gezondheidsraad. De handelingen van de arts maatschappij en gezondheid, waaronder het ondertekenen van de uitnodigingsbrief voor de coronavaccinatie, hebben geen betrekking op een specifiek persoon en de bevordering of bewaking van diens gezondheid. Anders dan klager heeft aangevoerd, is van een concreet, persoonlijk advies ook geen sprake. Het Centraal Tuchtcollege is daarmee van oordeel dat de verweten gedragingen onvoldoende weerslag hebben op de individuele gezondheidszorg en dus niet vallen onder de tweede tuchtnorm, als bedoeld in artikel 47, lid 1, onder b, van de Wet BIG. De enkele omstandigheid dat de arts maatschappij en gezondheid BIG-geregistreerd arts is, betekent niet dat al haar handelen of nalaten op grond van de tweede tuchtnorm onder het tuchtrecht kan worden gebracht. Daartoe is ook relevant dat de functie van medisch programmamanager bij het RIVM niet door een arts hoeft te worden vervuld, zoals ter zitting is toegelicht door de arts maatschappij en gezondheid en door klager niet is weersproken.

4.9 Het voorgaande leidt tot het oordeel dat het enkele ondertekenen van de (standaard)uitnodigingsbrief om een coronavaccinatie te halen door de arts maatschappij en gezondheid, waartoe de klacht strekt, niet valt onder de reikwijdte van het tuchtrecht. Dat betekent dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht. Het Centraal Tuchtcollege komt niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht en zal het beroep verwerpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

verwerpt het beroep;

vernietigt de beslissing waarvan beroep;

verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht.

bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact met het verzoek tot plaatsing.

Deze beslissing is gegeven door E.J. Daalder, voorzitter;

L.F. Gerretsen-Visser en R.A. van der Pol, leden-juristen en J.J. Duvekot en

P.J.Q. van der Linden, leden-beroepsgenoten en bijgestaan door M. van Esveld, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 18 november 2024.
Voorzitter w.g. Secretaris w.g.